

PARCEL

Menu:

1 individual/1 month

SALT, iodized edible, 1kg

SUGAR, white, 1kg

YEAST, dried, package 11 gr

FISH, canned, sardines, veg oil, 150g

PASTA, durum wheat meal, 1kg

RICE, white, long grain, 1kg

OIL, rapeseed, 1liter

BEANS, white, small, 1kg

Flour, 2,5 kg

Red Lentils, 0,5 kg

Dates, 0,5 kg

1 Pack of fruit juice

FORMÅL

Parcel er et samarbejde mellem kunstkollektivet Samling og madkunstner Clea Suhr.

Forestillingens udgangspunkt er en sanselig bearbejdning af et konkret objekt:

Nødhjælpsspakken. Med udgangspunkt i nødhjælpsspakkens kulinariske indhold og indsamlet lydmateriale undersøges forholdet mellem overflod og knaphed i det danske asylsystem.

OM FORM

Samlings praksis har udviklet sig i en retning, hvor vi særligt interesserer os for at undersøge hvordan et dokumentarisk indhold kan forløses og forstærkes gennem publikumsinddragende iscenesættelse. Formålet med undersøgelsen *Parcel* er netop at skabe et rum, hvori indsamlet dokumentarisk materiale kan flette sig sammen med en haptisk, sanselig og lydlig installatorisk oplevelse. Det fortællende indhold genereres af mennesker, der befinder sig i forskellige magt- og afmagtspositioner i midten eller på kanten af asylsystemet. Interviews optages som lyd og opleves af publikum som binaurale lydfortællinger, der serveres parallelt med et antal retter, alle udelukkende skabt af ingredienser fra nødhjælpsspakken. *Parcel* kan beskrives som en fælles sanselig oplevelse omkring et madritual og de historier der knytter sig til det.

FORLØB

Publikum køber billet til en middag. Inden forestillingen ifører publikum sig høretelefoner.

Lydsiden er optaget binauralt, hvilket giver en fuldstændig rumlig og reel oplevelse af de mennesker, der fortæller som var de fysisk placeret i rummet selv. Selve forestillingen foregår i et rum ved et stort bord, hvor publikum sætter sig efter en bordplan. Hvert publikum har en tom stol på enten den venstre eller højre side. Publikum vil nu opleve hvordan den tomme stol for hver ret, der bæres ind, skifter bordherre/-dame og på den måde udvikler oplevelsen sig til en slags løst struktureret multiplot-fortælling som middagen skrider frem hvor uventede

smagsoplevelser og ukendte perspektiver afløser hinanden. De eneste performende kroppe, der er i rummet, er de to tjenere, der bærer retterne ind og publikum selv, der udfylder rollen for hinanden som det privilegerede middagsselskab.

KONTEKST

Retten til mad eller retten til at være fri for sult er en menneskeret beskyttet i FN's konventioner om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fra 1966. På grund af disse grundlæggende rettigheder er fødevarerikkerhed en prioriteret international politisk aktivitet og en del af FN's udviklingsmål. Mennesket har altid anvendt mange ressourcer på at skaffe mad og på at tilberede den, men indtagelsen af maden er i dag meget andet end en fysisk nødvendighed- særligt i vesten. Mad skal være smukt, nydelsesfuldt, smagfuldt, stimulerende og performativt, hvilket er en slående kontrast til de steder, hvor maden er knap eller hvor mad udelukkende indtages for at overleve.

MIDDAGEN

Rummet vil mest af alt facilitere en aparte middag og en anderledes spisesituation. Sammen med madkunstner Clea Suhr vil vi undersøge hvilke materialer, smage og teksturer, der kan fremme en særlig oplevelse, samtale eller fortælling. Maden skal skabe en individuel sanselig oplevelse og samtidig facilitere det fællesskab som spisesituationen tilbyder. Det at spise sammen med andre skaber intimitet og aktiverer den kropslige oplevelse på en måde som vi ikke nødvendigvis er vant til i et teaterum. Maden bliver på denne måde et billede, et bindeled og en måde at involvere gæsterne i måltidet og ikke mindst stemmernes historier. Under en udviklings-opførsel i december 2021, viste det sig, at de ingredienser nødhjælpapakken indeholdt smagsmæssigt var meget ensformigt, mens det visuelt var muligt at lave variation i retterne. Som spisende forventer man en varieret middag, hvor de mange retter er kombineret med et mål om smagsmæssig variation. Det blev derfor en meget passende flad anti-gourmet-oplevelse, der dog visuelt mimerede gourmet-restauranten.

MAD

Mad kan som få andre elementer skabe en direkte og umiddelbar relation til følelser. På samme måde som indtagelsen af en velkendt livret kan skabe følelsen af tryghed og glæde kan en spiseoplevelse der involverer ukendte elementer aktivere sanseapparatet på en særlig måde. At spise, smage og lugte noget ukendt, at blive overrasket over at udseende, konsistens og smag ikke hænger sammen kan være en både overrumplende og uncanny oplevelse, der aktiverer publikum som sansende deltagere. Parallelt med det apparte måltids udvikling sniger følelsen af fremmedgjorthed sig ind ved bordet - en følelse, der gerne skulle hænge ved efter måltidet og åbne op for en anderledes kropslig forståelse for de problematikker, der kan knytte sig til livet i asylsystemet.

STEMMERNE

De besøgende får oplevelsen af en utraditionel spisesituation, hvor en del af rummets gæster er fysisk fraværende og kun tilstede via lyd. Projektets stemmer er virkelige mennesker og dermed ikke-professionelle aktører. Alle stemmer kommer fra personer, der enten lever, arbejder i eller styrer asylsystemet i Danmark. Fortællingerne er baseret på interviews, der kun omhandler specifikke mad- og sanseoplevelser- hvad enten det har været på asylcenter Avnstrup, i Eritrea, i udlændingestyrelsens kantine eller i fremtiden. Alle deltagere er blevet spurgt om samme spørgsmål og samtalen har kun kredset sig om mad, som en slags

universel forståelsesramme og sprog. Det er op til gæsterne selv hvad de tager med sig fra middagen og hvordan de knytter madoplevelsen og fortællingerne sammen.

Alle lyddele er klip fra interviews lavet på Asylcenter Avnstrup, hos Copenhagen Institute for Futures Studies og Udlændingestyrelsen. Til det endelige projekt laves nye, udførlige interviews. Disse er blot tests til at skitsere ideen: <https://bit.ly/3oMyGI0>

DEN ISCENESATTE VIRKELIGHED

En del af projektet er at reflektere over forholdet mellem fiktion og virkelighed. Hvordan kan man tage oplevelser og stemmer fra virkeligheden og bringe dem ind i et teatralisk univers uden at man udleverer eller ændrer betydningen af fortællingerne? Lyd kan noget magisk. Fraværet af performende krop åbner op for et forestillingsrum hos publikum, hvor man måske i højere grad er i stand til at tage imod en fortælling fordomsfrit, da man ikke har sociale markører knyttet til kroppen, der begrænser identifikationen.

Lydfortællingen rummer også muligheden for at hjælpe amatørers fortælling på vej uden presset for at skulle stå ansigt til ansigt med publikum, da man kan redigere og forme fortællingen uden for scenerummet, men stadig skabe et her og nu rum gennem iscenesættelsen, hvor publikum fylder scenerummet ud selv, mens de lytter til de usynlige hovedkarakterer i en redigeret form.

Samtalerne med beboerne på Avnstrup, hos Copenhagen Future Lab og med ansatte i Udlændingestyrelsen har kun kredset sig om mad, men i forskellige lokationer og situationer, og det er disse fortællinger, der giver måltidet en anden historie. Det gourmet- og eksperimentale måltid, som man først bemærker, får pludseligt gennem lyden en helt anden betydning og peger på de absurde kontraster mellem overflod og knaphed i systemerne og i verden. Forhåbentligt bliver kontrasten mellem det på overfladen overdådige måltid og beretningerne i rummet tydelig gennem stemmernes forskellige historier. Når først publikum begynder at spise af det visuelt imponerende måltid, vil en skuffelse også indfinde sig - nødhjælp pakkens indhold er ensformigt og komponeret uden tanke for smagsoplevelsen, og det kan selv en dekadent anretning ikke skjule.